

การที่คู่สมรสฝ่ายหนึ่งยกทรัพย์สินที่เป็นสินส่วนตัวให้คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งโดยไม่ได้รับรู้ให้เป็นสินสมรส ทรัพย์สินนั้นย่อมตกเป็นสินส่วนตัวของคู่สมรสฝ่ายที่ได้รับ ฝ่ายที่ได้รับย่อมมีอำนาจจัดการโดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากคู่สมรสที่ยกให้ตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๔๗๓

โจทก์ได้รับที่ดินโฉนดเลขที่ ๓๐๓๗๖ มาโดยการรับโอนมรดก ที่ดินจึงเป็นสินส่วนตัวของโจทก์ เมื่อโจทก์จดทะเบียนให้ที่ดินแก่จำเลยโดยไม่ได้รับรู้ ให้เป็นสินสมรส ที่ดินจึงเป็นสินส่วนตัวของจำเลย ตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๔๗๑ (๓) และ ๑๔๗๔ (๒) จำเลยย่อมเป็นผู้มีอำนาจจัดการที่ดินดังกล่าวได้เอง ตามมาตรา ๑๔๗๓ ดังนั้น การที่จำเลยจดทะเบียนขายที่ดินดังกล่าวให้แก่บริษัท ผ. ไป นิติกรรมการขาย ที่ดินดังกล่าวจึงเป็นอันเสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้ว โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาว่าโจทก์ได้ให้ความยินยอมในการขาย ที่ดินของจำเลยหรือไม่ ดังนั้น แม้โจทก์ได้จดทะเบียนให้ที่ดินดังกล่าวแก่จำเลยในระหว่างสมรสอันเป็น สัญญาที่เกี่ยวกับทรัพย์สินที่ได้ทำไว้ต่อกันในระหว่างเป็นสามีภริยากันซึ่งฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะบอกล้างเสีย ในระหว่างที่เป็นสามีภริยากันอยู่ก็ได้ตาม ป.พ.พ. มาตรา ๑๔๖๙ ก็ตาม แต่เมื่อจำเลยได้ขายที่ดิน ไปเสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้วก่อนวันที่โจทก์ฟ้องคดีนี้ ประกอบกับหลังจากปี ๒๕๕๙ โจทก์ไม่ได้ส่งค่าเลี้ยงดู บุตรให้แก่จำเลย เนื่องจากจำเลยผิดข้อตกลงเรื่องหย่า และโจทก์คิดว่าจำเลยมีเงินส่งเสียบุตรเพราะ จำเลยขายที่ดินที่โจทก์ยกให้ไปแล้ว ถือได้ว่าโจทก์ได้ตกลงยินยอมโดยปริยายให้นำเงินที่ได้จากการขาย ที่ดินเป็นค่าใช้จ่ายในการอุปการะเลี้ยงดูจำเลยและบุตรของโจทก์ จึงไม่เป็นกรณีที่โจทก์จะฟ้องขอให้ จำเลยคืนเงินที่ได้รับจากการขายที่ดินดังกล่าวแก่โจทก์อีก (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๘๖/๒๕๖๕)

แผนกคดีเยาวชนและครอบครัวในศาลฎีกา

สิงหาคม ๒๕๖๗

แผนกคดีเยาวชนและครอบครัวในศาลฎีกา

แผนกคดีเยาวชนและครอบครัวในศาลฎีกา

แผนกคดีเยาวชนและครอบครัวในศาลฎีกา

แผนกคดีเยาวชนและครอบครัวในศาลฎีกา

แผนกคดีเยาวชนและครอบครัวในศาลฎีกา

แผนกคดีเยาวชนและครอบครัวในศาลฎีกา

แผนกคดีเยาวชน

แผนกคดีเยาวชนและครอบครัวในศาลฎีกา

แผนกคดีเยาวชนและครอบครัวในศาลฎีกา